

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010059
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1520010059.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovaného U.. K. A. pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/8/2020 zo dňa 12.01.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.01.2022 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodu § 285 písm. b) Trestného poriadku sa obžalovaný

U.. K. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., E. G. XX,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V sp.zn. 4Pv 59/19/1105 zo dňa 21.01.2020 pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

si presne nezisteným spôsobom v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste zadovážil a následne ďalej bez príslušného povolenia, minimálne do 23.01.2019 v byte č. XX nachádzajúcom sa na XX. poschodí v bytovom dome, súpisné číslo XXXX na E.. G.. XX v I.

neoprávnene prechovával 14 ks nábojov Luger kalibru 9 mm, výrobcu Geco, v zásuvke stolíka nachádzajúceho sa v spálni uvedeného bytu vedľa postele (vľavo z pohľadu vstupu do miestnosti), pričom uvedené strelivo bolo zaistené dňa 23.01.2019 počas úkonu domovej prehliadky, vykonávanej v predmetnom byte na základe príkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OSBAV-29-1/2019-2Tp/9/2019 v inej trestnej veci, vedenej na expozitúre Západ, národnej kriminálnej agentúre, národnej protizločineckej jednotke, Prezídia Policajného zboru pod sp. zn. PPZ:43/NKA-PZ-ZA-2019, pričom v čase zaistenia streliva už nebol vlastníkom zbrojného preukazu, zbrojnej licencie ani držiteľom zbrojného sprievodného listu,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom sp.zn. 3T/8/2020 zo dňa 12.01.2021 podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného U.. K. A. spod obžaloby podanej pre prečin nedovoleného ozbrojovania

a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku, z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že porovnávací vzorka DNA bola obžalovanému odobratá nezákonne, pretože obžalovaný nedal na jej odber písomný súhlas, a tiež preto, že bolo preukázané, že náboje patrili synovi obžalovaného, ktorý ich aj obstaral tak, že ich kúpil v obchode.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 25.03.2021. Prokurátor sa s napadnutým rozsudkom a jeho odôvodnením nestotožňuje, pretože vyšetrovaním bolo preukázané, že obžalovaný Ing. K. A. st. vedome a úmyselne držal predmetné strelivo bez povolenia, čím naplnil znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Tomuto záveru svedčí výsledok domovej prehliadky - strelivo bolo nájdené položené v zásuvke nočného stolíka v spálni obžalovaného. O jeho vedomosti o tomto svedčí výpoveď jeho manželky, ktorá uviedla, že ich tam mali cca 5 rokov, a že jej manžel povedal, že náboje sa musia odovzdať. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že DNA obžalovaného bola nie na 1 náboji, ako uvádza súd prvého stupňa, ale na spodnej strane 14 ks nábojov. Samosudca vo svojom druhom oslobodzujúcom rozsudku prekvapivo prišiel s argumentáciou nezákonne získaného dôkazu domovou prehliadkou, hoci je zarážajúce, že argumentáciu nezákonných dôkazov nepoužil už pri prvom oslobodzujúcom rozsudku zo dňa 21.05.2020 a nezákonnosť získania dôkazov nekonštatoval ani odvolací súd v uznesení sp.zn. 3To/49/2020 zo dňa 16.09.2020, ktorým na základe odvolania prokurátora vrátil vec súdu prvého stupňa. Prokurátor konštatuje, že domová prehliadka bola vykonaná v súlade so zákonom. Ak súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o výpoveď svedka K. A. ml., že obžalovaný nemal prístup a nemanipuloval ani so zbraňou ani s nábojmi, je potrebné túto výpoveď hodnotiť v kontexte blízkeho príbuzenského vzťahu a nemožno ju povyšovať nad ostatné dôkazy. Obsah výpovede tohto svedka je v rozpore s výpoveďou manželky obžalovaného. Myšlienkové úvahy samosudcu o tom, že nájdené náboje sú rovnakého kalibru ako zbraň, ktorú mal syn obžalovaného do roku 2014 v legálnej držbe, sú nielenže úplne irelevantné, rovnako ako zdôvodnenie nájdenia DNA obžalovaného na krabíčke s nábojmi, ale aj hraničia s nedôvodným suplovaním procesného postavenia obhajcu obžalovaného. Naplnením znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu je držba streliva bez povolenia, čo na hlavnom pojednávaní preukázané bolo. Prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku riadne doručené.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Súd prvého stupňa postupoval v rozpore so zákonom, keď obžalovaného podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby.

Nadriadený súd po preskúmaní veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí. Preto nariadil verejné zasadnutie.

Obžalovaný písomne oznámil súdu, že sa verejného zasadnutia nezúčastní a žiada, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Nakoľko uvedenému nebránili žiadne zákonné prekážky, odvolací súd podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa zástupca krajskej prokuratúry pridrižoval písomne zdôvodneného odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré

mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, alinea prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 28.01.2020 obžalobu na U. K. A. pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona na totožnom skutkovom základe, aký je uvedený v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Ing. K. A. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného, svedkyňu Y. A., a po zrušení prvého oslobodzujúceho rozsahu aj svedka K. A. ml., podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odboru kriminalistickej identifikácie a z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že žiadne náboje nekupoval ani neprechovával, boli to náboje jeho syna, ktorý mal zbrojný preukaz na zbraň rovnakého kalibru. Možno ich niekedy chytil do ruky, bolo to zrejme v čase, keď mal jeho syn príslušný zbrojný preukaz. Ten nočný stolík, v ktorom sa nachádzali náboje, je na strane manželkinej posteľe.

Naproti tomu znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný zanechal svoju DNA na spodnej časti jednotlivých nábojov, z oteru ktorej bol získaný nešpecifikovaný biologický materiál. Svedkyňa Y. A. vypovedala, že náboje našla v záhradnej chatke v pivnici asi pred 5 rokmi a dala ich do svojho nočného stolíka, aby ich nenašli vnuci. V deň, kedy sa pri domovej prehliadke náboje našli, bol syn, ktorý vlastnil zbrojný preukaz zavretý. Po nájdení nábojov ich ukázala obžalovanému, ktorý povedal, že ich treba odovzdať, a že sa to nesmie prechovávať. Syn obžalovaného uviedol, že náboje kúpil a priniesol on, jeho otec k nim nemal prístup.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/49/2020 zo dňa 16.09.2020 bol zrušený oslobodzujúci rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 21.05.2020 so záverom, že dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu a zákonným spôsobom, avšak súd prvého stupňa sa dostatočne nevysporiadal s obsahom dôkazov. Odvolací súd akceptoval skutkový záver súdu prvého stupňa, že strelivo mohol zadovážiť syn obžalovaného, a teda nie obžalovaný, ako sa uvádza v skutkovej vete obžaloby, keďže o spôsobe a čase zadováženia streliva neboli v tom čase zistené žiadne informácie ani predložené žiadne dôkazy. Na strane druhej, ak bolo strelivo zaistené v spálni obžalovaného a jeho manželky, bolo potrebné, aby sa súd prvého stupňa vysporiadal s otázkou prechovávania nábojov obžalovaným. Tvrdenie súdu prvého stupňa, že nebol preukázaný vzťah držby nábojov obžalovaným ničím, iba biologickou stopou (DNA obžalovaného) je vnútorne protirečivé, resp. povrchné, keďže súd prvého stupňa sa v odôvodnení vôbec nevenoval zavineniu obžalovaného. Bez toho, aby súd prvého stupňa zaujal akékoľvek stanovisko k otázke vedomosti obžalovaného o tom, že chytá do ruky strelivo, ktoré sa nachádza v jeho obydli, prijal jeho obhajobu o náhodnom dotyku. Odvolací súd konštatoval, že je ťažko predstaviteľné, aby sa niekto náhodne a nevedome dotýkal streliva, ktoré nie je bežnou, voľne pohodenou vecou v domácnosti, keďže jeho držba je zákonom regulovaná. Pozornosti súdu prvého stupňa uniklo, že výpoveď svedkyne nezapadá do časových súvislostí, o ktoré sa súd prvého stupňa opiera, pretože ak by svedkyňa našla strelivo v čase, keď býval v danej domácnosti aj syn obžalovaného, nemala by žiaden dôvod dávať strelivo do vlastnej spálne, ak strelivo zadovážil syn, a obžalovaný by nemal žiaden dôvod hovoriť jej, že strelivo treba odovzdať, pretože syn obžalovaného bol v zmysle nikým nenamietaných skutkových záverov vyplývajúcich zo spisu držiteľom príslušného zbrojného preukazu.

Súdu prvého stupňa odvolací súd uložil, aby sa vysporiadal so zavinením obžalovaného vo vzťahu k zanechaniu DNA na zaistenom streľive, pričom zdôraznil, že toto vysporiadanie sa nemôže byť založené na dojmoch a odhadoch, ale musí vyplývať z preukázaných faktov a logickej úvahy. Je potrebné, aby súd prvého stupňa najprv hodnotil, či dôkazy preukazujú, že sa skutok stal, a následne či je skutok trestným činom - v tejto fáze treba venovať pozornosť tomu, či mal obžalovaný streľivo v držbe (vo faktickej moci) alebo nie, a v kladnom prípade zaujať stanovisko k subjektívnej stránke. Odvolací súd jasne uviedol, že je irelevantné, že rovnaké závery môžu vyplývať aj vo vzťahu k inej osobe, pretože platí obžalovacia zásada. V prípade, že súd prvého stupňa dospeje ku kladným odpovediam na naznačené otázky, je na mieste zaoberať sa aj materiálnou stránkou trestného činu.

Napriek týmto záväzným pokynom a záverom odvolacieho súdu súd prvého stupňa považoval za potrebné vypočúť svedka K. A. ml. k okolnosti, ktorá nebola sporná už v čase predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, a síce že niet dôkazov o tom, že by obžalovaný U. K. A. streľivo do svojho obydľia priniesol, alebo že by ho iným spôsobom zadovážil. Odvolací súd teda opakuje, že časť skutkovej vety pojednávajúca o zadovážení si streľiva obžalovaným nebola preukázaná, avšak podstatou skutku uvedeného v obžalobe je prechovávanie streľiva obžalovaným. Napriek predchádzajúcemu záveru odvolacieho súdu o zákonnosti vykonaných dôkazov súd prvého stupňa predniesol verziu o nezákonnosti odberu porovnávacieho biologického materiálu obžalovanému (teda nie DNA stopy zaistenej pri domovej prehliadke, ako uvádza v odvolaní prokurátor).

Z dôvodu ambície, aby bolo rozhodnutie súdu presvedčivé, odvolací súd považuje za potrebné bližšie vysvetliť, prečo aj pri svojom prvom rozhodnutí vo veci a aj v súčasnosti považuje dôkaz získaný na podklade analýzy DNA za dôkaz získaný v súlade so zákonom, teda za dôkaz zákonný.

Trestné stíhanie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona bolo dňa 23.01.2019 začaté neopakovateľným úkonom - zaistením streľiva počas domovej prehliadky vykonávanej vyšetrovateľom PZ pod ČVS: PPZ-43/NKA-PZ-ZA-2019 vo veci obzvlášť závažného zločinu krádeže, domová prehliadka sa vykonávala u podozrivého K. A. ml., prítomní z domácich osôb boli podozrivý, obžalovaný, jeho manželka a ďalšia osoba. Podozrivý K. A. ml. bol pri domovej prehliadke zadržaný. Po vylúčení trestnej veci týkajúcej sa inkriminovaných 14 ks nábojov zo spoločného konania príslušný vyšetrovateľ PZ do konania pribral znalecký ústav so zadaním, aby zistil, či sa na nábojoch nachádza DNA, porovnal ju so známymi páchatelmi a dodaným porovnávacím materiálom. Ústav zistil, že na otere spodnej strany nábojov sa nachádza DNA 2 osôb, majoritná mužská DNA vhodná na individuálnu identifikáciu (minoritná nevhodná), na krabičke od nábojov sa nachádza DNA nevhodná na individuálnu identifikáciu. Jediná vhodná DNA stopa sa teda nachádzala na spodnej strane nábojov (nie na krabičke). Na základe záverov znaleckého posudku bol vykonaný odber vzorky DNA domácej osobe - obžalovanému. Proces odberu vzorky DNA obžalovanému nie je vo vyšetrovacom spise formálne zachytený, obžalovaný počas konania nikdy nenamietal tento akt, dokonca explicitne písomne uviedol, že: „s výsluchom som súhlasil, na základe toho sa brala DNA“, a to v sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

Pokiaľ súd prvého stupňa vzhľadom na porušenie zákonom predpísaného postupu pri odbere vzorky DNA obžalovanému, odvolací súd dospel k záveru, že tento záver súdu prvého stupňa nie je opodstatnený. Odber biologického materiálu upravuje osobitný právny predpis, a to zákon č. 417/2002 Z.z. o používaní analýzy deoxyribonukleovej kyseliny na identifikáciu osôb. V zmysle § 3 ods. 2 uvedeného zákona sa písomný súhlas dotknutej osoby vyžaduje len pokiaľ ide o pátranie po nezvestnej osobe, a súčasne sa odber vykonáva biologickým rodičom, deťom a iným príbuzným nezvestnej osoby. V ostatných prípadoch, vrátane osoby, ak tak ustanovuje osobitný zákon (Trestný poriadok) v súvislosti s identifikáciou osôb na účely trestného konania, sa písomný súhlas nevyžaduje. Argumentácia súdu prvého stupňa o nezákonnom postupe vyšetrovateľa PZ, ktorý nezabezpečil písomný súhlas obžalovaného s odberom, je teda chybná.

Postup pri odbere vzorky DNA obvinenému a podozrivému upravuje aj § 155 Trestného poriadku, ktorý odkazuje na citovaný osobitný predpis, a reglementuje situáciu, keď podozrivý alebo obvinený odmietne dobrovoľne strpieť odber. Ustanovenie § 155 ods. 6 Trestného poriadku zakotvuje poučovaciu povinnosť vo vzťahu k obvinenému a podozrivému, ktorí odmietnu dobrovoľne strpieť odber. Súd prvého stupňa z neznámych dôvodov prezumoval, že obžalovaný v procesnom štádiu po začatí trestného stíhania odmietol dobrovoľne strpieť, hoci z jeho postoja v trestnom konaní ako aj absencie námietok v

tomto smere vyplýva, že s odberom biologického materiálu súhlasil. Potom nemohlo byť pochybením, ak nebol preukázateľne poučovaný o povinnosti strpieť odber, a o tom, že ak sa dobrovoľne odberu nepodrobí, bude vydaný príkaz na vykonanie odberu proti jeho vôli. Odvolací súd nevzhladol v postupe vyšetrovateľa PZ také pochybenie, pre ktoré by bol odber porovnávacieho materiálu obžalovanému v rozpore so zákonom.

Nie je úlohou odvolacieho súdu detailne opakovať svoje skôr vyslovené skutkové závery, ktoré súd prvého stupňa odignoroval, preto len stručne konštatuje, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že v spálni obžalovaného v nočnom stolíku boli nájdené náboje nesúce stopy jeho DNA, pričom obžalovaný nemal príslušné povolenie na prechovávanie nábojov. Nie je rozumne prijateľné, aby obžalovaný preniesol svoju DNA na náboje nevedome alebo náhodne, a aby následne boli náboje uložené v jeho (alebo manželkinom) nočnom stolíku bez toho, aby si bol obžalovaný vedomý toho, že 14 ks nábojov držal v ruke. Je irelevantné, že náboje sa nachádzali v nočnom stolíku pri manželkinej časti postele, keďže DNA pochádzajúca od osoby ženského pohlavia nebola zistená ani na nábojoch a ani na krabičke, v ktorej boli uložené. Okrem týchto dôkazov objektivizujúceho charakteru obžalovaného z vedomosti o nábojoch usvedčuje aj jeho manželka. Odvolací súd teda konštatuje, že subjektívna stránka - zavinenie - minimálne vo forme nepriameho úmyslu, bola u obžalovaného bez rozumných pochybností preukázaná. Obžalovaný teda naplnil všeobecné aj formálne znaky skutkovej podstaty prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona.

Keďže obžalovanému bolo kladené za vinu konanie, ktoré naplňa znaky skutkovej podstaty prečinu, bol súd povinný hodnotiť skutok aj s pohľadu jeho závažnosti v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona. Uvedené ustanovenie zákona určuje kritériá, podľa ktorých sa pri prečinoch posudzuje závažnosť. Týmito kritériami sú spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a. V prejednávanom prípade odvolací súd dospel k záveru, že spôsob spáchania činu obžalovaným spočívajúci v apatii k neoprávnenosti držby nábojov v obydli a v pasivite, následky, ktoré s poukazom na absenciu bezprostredného nebezpečenstva pre zdravie a život neboli významné, okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný zrejme náboje nezadovážil a len pasívne nadviazal na protiprávne konanie (opomenutie) osoby, ktorá ich zadovážila, nepriamy úmysel páchatel'a a nezistenú pohnútku, je závažnosť jeho konania nepatrná. Skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil, nedosahuje významnú nebezpečnosť, nedotkol sa širšieho okruhu osôb, nespočíval v žiadnej aktivite obžalovaného, pričom náboje neboli prechovávané spolu s príslušnou zbraňou, kedy by potenciálne riziká boli omnoho väčšie.

Na podklade týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že skutok, pre ktorý bola na U.. K. A. podaná obžaloba, nie je trestným činom, a preto ho oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.